

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

תוכן

- א. כל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת כיפר ... אף בחטאת שנתנן במתנה אחת כיפר.....1
- ב. שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח.....1
- ג. לרביעית דם שיצאה משני מתים.....4
- ד. הרי כאן ארבע.....4
- ה. הסומא באחת מעיניו פטור מן הראיה שנאמר יראה יראה כדרך שבא לראות כך בא לראות.....6
- ו. לא תבשל גדי דרך בישול אסרה תורה.....6

דף ד.

א. כל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת כיפר ... אף בחטאת שנתנן במתנה אחת כיפר

כבר התבאר במסכת פסחים דף פט. שכל הדמים¹ הניתנין על מזבח החיצון, אם נתן מתנה אחת בלבד כיפר, ואפילו בחטאת מתנה אחת היא העיקר ושאר הארבע מתנות למצוה, שנאמר ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך, שפיכת הדם על המזבח היא העיקר. וכל הניתנין בזריקה שנתנן בשפיכה יצא, שנאמר ודם זבחיך ישפך.

ב. שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח

כבר התבאר במסכת סוכה דף ז. א) ששיעור² סוכה הוא שתהא מחזקת ז' על ז' טפחים לפחות ב) בגמרא למדנו מהמקרא שאינה קרויה סוכה ע"י

¹ רמב"ם הלכות פסולי המוקדשין פרק ב הלכה א – ב

² לשון המשנה ברורה תרל ס"ק ו

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

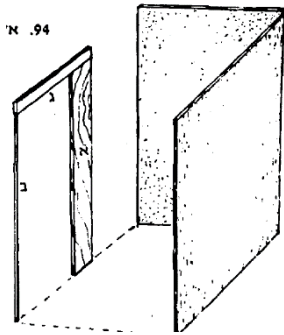
<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

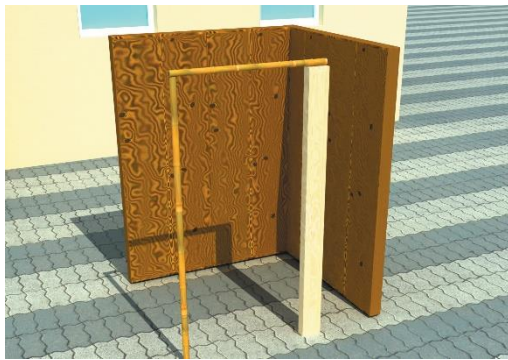
מסכת סנהדרין

הסכך לבד א"כ יש לה ג' דפנות, והלכה למשה מסיני שאחת מן הדפנות מספיק שרחבה בטפח אחת. ג) צריך שאותו טפח יהיה נראה כדופן.

ולפיכך אם יש לו שתי דפנות סמוכות³ וצמודות⁴, זו אצל זו כל אחת באורך של לפחות שבעה טפחים – 68.74 ס"מ, והם בזווית של תשעים מעלות כמין ה, ואינו רוצה לבנות דופן מלאה בצד השלישי מדאורייתא⁵ צריך שיקח קרש או קורה שיש ברחבה טפח⁶ ומשהו, לחזו"א מעט יותר מ – 9.82 ס"מ, ולהר"ח נאה מעט יותר מ – 8 ס"מ וגובהה עשרה טפחים, ויעמידנה במרחק של מעט פחות משלושה טפחים – 23.4 ס"מ בסמוך לאחד משתי הדפנות.

ומכיון שלמדנו שכל פחות מן ג' טפחים כלבוד דמי כלומר שהריוח הזה הרי

הוא כסתום נמצא שיש כאן ארבע טפחים והוא רוב דופן⁷ מהכשר סוכה שהוא ז"ט, וכדי להשלים שיעור כל הדופן מדרבנן⁸ יעשה מלבד זאת צורת הפתח.

כלומר שיעמיד קנה כנגד אותו טפח כך שהמרחק מהקנה לדופן הסמוכה לטפח יהיה

³ שו"ע ונו"כ תרל ב

⁴ וזה מה שנקרא בלשון הפוסקים "דעריבין", והם סתומות ושלמות ולא בנויות על ידי לבוד או צורת הפתח כמבואר להלן.

⁵ מ"ב שם ס"ק י בשם הפמ"ג אולם בבה"ל שם ד"ה ויעשה לה כתב "וצ"ע עליו מדברי התוספות דף ז: ד"ה סיכך ע"ג מבוי וכו' דמוכח בהדיא דהטפח שוחק ג"כ הוא מדרבנן ומדאורייתא די בטפח הסמוך לכותל וצ"ע אח"כ מצאתי שחזר בעצמו בא"א סק"ז".

⁶ ואע"ג שמותר לעשות דפנות הסוכה בקנים שמעמידם פחות פחות מג"ט רחוק זה מזה זה הוא בעושה כן ד' דפנות דהיינו קנים כאלה מארבעה רוחות, אבל כשאין רוצה לעשות רק ג' דפנות, בעינן שתי מחיצות שסמוכות זה לזה ושלמות והשלישית בטפח מ"ב שם ס"ק ז

⁷ ואע"ג שבסתם טפח יהיה ג"כ רוב דופן שהרי זה יותר מג"ט ומחצה, אכן משום דבציר מארבעה טפחים לא השיב בשום דוכתא, להכי הצריכו טפח מרווח. מ"ב שם ס"ק חבשם הר"ן

⁸ מ"ב שם ס"ק ט בשם הב"ח ועיי"ש בשעה"צ ס"ק ה שהביא מפרי מגדים שמשום כך להניח צורת הפתח על ידי עכו"ם בשבת ויום טוב, יש לומר דמותר אם שכח לעשות קודם יום טוב, דהוי שבות דשבות במקום מצוה.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטלי 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

שבעה טפחים⁹, ומניח קנה מן הטפח עד הקנה שכנגדו למעלה על גביהן, או אפילו למעלה מהן ואינו נוגע בהן רק שיהיה כנגדן, ונמצא שיש כאן דופן שלם של ז' טפחים. ועל ידי זה הוכשרה כל הסוכה גם מה שמעבר לשבעה טפחים¹⁰. וי"א¹¹ שאין זה מכשיר את המשך הסוכה וכדי לכשיר את המשך הסוכה יש להמשיך את צורת הפתח עד הדופן הנגדית.

וי"א¹² שאין צריך להניח קנה למעלה מכיון שהסכך עצמו יכול להחשב כקנה עליון של צורת הפתח והסומך על דעה זו לא הפסיד¹³.

אם רוצה יכול העמיד קנים במרחק של פחות משלושה לטפח עד שיגיע לאורך שבעה טפחים, במקום לעשות צורת הפתח¹⁴.

ואם יש דפנות של ז' טפחים הסמוכות כנזכר ורוצה להגדיל את שטח הסוכה, יכול לעשות שאר הדופן שלהם ע"י צורת הפתח, או עומד מרובה, או קנה קנה פחות מג' ויכול להעמיד אח"כ הטפח ומשהו וצורת הפתח הנזכר מכוון כנגד ההארכה¹⁵.

ואם עושה דופן שלישית של שבעה טפחים אפילו אם הדפנות האחרות ארוכות הרבה יותר ממנה הסוכה כשרה אפי' אם אינו מסמיך אותה לאחת הדפנות ובלבד שלא יתרחק יותר מעשר אמות כדלהלן.

ונהגו עבשיו לעשות מחיצות שלימות, ולא להסתמך על עצות של לבוד וצוה"פ הנזכרים, כי אין הכל בקיאתן בדין המחיצות, ומי שאין לו כדי צרכו למחיצות, עדיף אז לעשות ג' מחיצות שלימות, מד' שאינן שלימות, ובהלכות של ר' יצחק גיאות כתב

⁹ שער הציון שם ס"ק ב

¹⁰ כ"כ בלבושי שרד שאם הדופן השלמה היא ארוכה, אין צריך שיגיע הצורת הפתח עד קצה השני של כותל השלמה ואין צריך אלא עד ז' טפחים. והנה הלבוש כתב דלכך צריך להעמיד הקנה עד כנגד סוף הכותל השני כדי להכשיר כל אורך הכותל, שאם לא כן לא יחשב רק עד ז' טפחים, עד כאן לשונו. ולעניות דעתי צריך עיון בזה, דהא הוא בעצמו סובר דאם עושה דופן של ז' טפחים ממילא מותר בכל הסוכה, וכמו שיתבאר דינו בסימן תרל"א סעיף ז' בדין פסל היוצא מן הסוכה, וכמו שכתב אחר כך בהדיא, וזה נמי כשעושה דופן על ידי לבוד עם צורת הפתח גם כן כהאי גוונא הוא, דהא דופן גמור הוא אף לענין שבת, וכן מוכח מן הר"ן עיין שם וכן משמע מביאור הגר"א בסימן תרל"א סעיף ז', אחר כך מצאתי בפרי מגדים באשל אברהם בסימן הנ"ל סעיף קטן ד שמפקפק גם כן על דבריו בזה.

¹¹ חזו"א סי' ע"ה סק"ח שאין אמור דין פסל היוצא מן הסוכה אלא כשיש דופן שלישית של ז' טפחים שלימות (ללא לבוד וצורת הפתח).

¹² דעת הרמ"א שם ועיין במ"א שהקשה על זה מירושלמי ודעתו דראוי להחמיר משום דאינו נעשה הסכך לכך אבל הפמ"ג וביאור הגר"א יישבו קושייתו.

¹³ מ"ב שם ס"ק יג מהבכורי יעקב

¹⁴ חזו"א שם ס"ק י ויב

¹⁵ חזו"א סי' ע"ה סק"י

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

שמצוה מן המובחר שיהיה ג' דפנות הסוכה סתומות מכל רוחותיה, ולא יהא מקום פתוח אלא מקום הפתח בלבד¹⁶.

ג. לרביעית דם שיצאה משני מתים

כבר התבאר במסכת נזיר דף לח. ודרף מט: שדם המת¹⁷ מטמא כמת במגע ובמשא ובאהל, שנאמר בנפש האדם ונאמר כי הדם הוא הנפש, וכמה שיעורו רביעית, אך אם רביעית הדם בא משני מתים אינו מטמא כלל¹⁸.

דף ד:

ד. הרי נאן ארבע

מצות תפילין¹⁹ היא שיעשה ד' בתים מעור אחד²⁰ לשל ראש, ובית אחד לשל יד.

¹⁶ רמ"א שם סעי' ה ומ"ב ס"ק כח

¹⁷ רמב"ם הלכות טומאת מת פרק ב הלכה יב

¹⁸ שם פרק ד הלכה א כדעת חכמים אהלות פרק ב משנה ו ועיין במפרשים שם ומש"כ שמטמא במגע ומשא משום עצם כשעורה בדם אינו שייך עיין כס"מ שם.

¹⁹ שו"ע ונו"כ או"ח לב לה

²⁰ בט"ז שם א הביא דילפי' מלמטופות דמט בכתפי שתים ופת באפרקי שתים פי' דבמקום הנקרא כתפי ואפריקי כשרוצים לומר שנים הם אומרים מט או פת ומדכתיב לזכרון בין עיניך וזכרון א' אמרתי לך הא כיצד כותבן על ד' עורות ומניחן בד' בתים בעור אחד ובש"י כתיב והיה לך לאות כשם שאות א' מבחין כך אות א' מבפנים. אולם עיין ברא"ש הלכות קמנות תפילין ב ובתורה למטפת מנחות לד: מובא בעולת תמיד או"ח ב א דילפינן [מנחות לד ע"ב] ארבע פרשיות מדכתיב בפרשת שמע [דברים ו, ח] והיה [שם יא, ח] למטפת חסר, ובוהיה כי יביאך [שמות יג, טז] כתיב למטפת מלא, נלמד ארבע בתים. ומטפת הוא לשון תכשיט, כמו בטומפת דפרק במה אשה יוצאה [שבת נו ע"א], או לשון הבטה שהוא נתון בראש בין העינים. ותפילין לשון פלילה שהם אות והוכחה שהשכינה בישראל שנאמר [דברים כה, י] וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך,

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

וחתיכת עור תפורים יחד יש להקל שנחשב כעור אחד²¹, ואם היו רק דבוקות בדבק יש להחמיר אולם יש מקילים²² וכן נתפשט עתה המנהג במדינותינו ומ"מ לכתחילה ראוי ונכון לעשותנו מעור אחד ממש כי יש מחמירין וסוברין שאינו מועיל בחתיכות תפורות יחד או מדובקות בדבק.

והסומכין להקח בעור מודבק צריכין שיהיו הד' בתים פרודות זה מזה ולא יהיו מדובקין זה לזה ולא כמו שעושין הסופרים שמדבקין ע"י דבק רק שלמעלה עושין סימנים כמו חריץ בעלמא דצ"ע²³ אם להכשיר אפילו בדיעבד²⁴. ובאמת טוב הוא שאפילו העושין מעור אחד ממש יהיו תפיליהן פרודות דשמא הדיבוק חבור וכן התפילין של הגר"א היו פרודות²⁵.

ומצוה שיכתוב²⁶ ארבע פרשיות²⁷, לשל יד בקלף אחד ובשל ראש בארבע קלפים, שהן: א. (שמות יג פסוקים א – י) קַדְשׁ לִי כָּל בְּכוֹר עַד מוֹעֵדָה מִיָּמִים יְמִימָה. ב. (שם פסוקים יא – טז) וְהָיָה כִּי יִבְאֶךָ עַד כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ ה' מִמִּצְרָיִם. ג. (דברים ו פסוקים ד – ט) פֶּרֶשֶׁת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל עַד וּבִשְׁעָרָיָךְ ד. (שם יא פסוקים יג – כא) וְהָיָה אִם שָׁמַע עַד עַל

²¹ שכך מצרד המ"א דחשובים כעור אחד וכ"כ בתשובת ח"ס או"ח סימן ה' שיש להקל בתפורות. מ"ב שם קעב

²² בח"א משמע דה"ה אם הם דבוקות בדבק וכן משמע באו"ז נחשב כעור אחד שם
²³ לפי שיש מהאחרונים שהקילו בזה, (ישועות יעקב (סקב"ד כ"ה) שו"ת התן סופר (סי' כד אות א), ברכת שלום (עמ' קמח), שו"ת אר"ן צבי (סי' יא), דעת תורה (ס"מ). [ובסת"ם כהלכתן (פכ"ב) כתב שיש ללמד זכות על בית ישראל שנהגו כן, שיש לומר שהדיבוק מחשיב שאין העורות נפרדים אבל אינו עושה אותם לאחד].) ומעמם שכיון שמבפנים יש ארבע מחיצות לכל אחד מן הבתים וגם מבחוץ יש היכר על ידי החריץ, אין מועיל הדבק לבטל מהם שם ארבעה בתים, ועוד שיש לומר שדבק מועיל להחשב חיבור בדבר שדינו להיות מחובר, אבל אינו מועיל לבטל שם ארבעה בתים מאחר שדינם להיות נפרדים.

²⁴ דממ"נ אם אנו הושבין ע"י דיבוק עור אחד א"כ אין לנו אלא בית אחת ובתוכו ד' מחיצות דפסול ואם אין הדבק עושה עור אחד ויש כאן ד' בתים עם ד' חריצים דהדיבוק כנפרד דמי א"כ התפילין גופיהו נעשו משתי עורות ופסולים.

²⁵ בשו"ע שם מ כתב שלכתחילה צריך שהחריץ שבין בית לבית יגיע עד התפר, אבל בדיעבד כשר אם ניכר החריץ, אפילו אם מדבק את ארבעת הבתים ביחד ואין החריץ מגיע עד התפר. ובה"י אדם כתב שצריך על כל פנים הבדל מעט בין הבתים, ואין די בשריטה או רשימה בעלמא. ובכה"ל שם כתב שאף שלכתחילה צריך שהחריץ שבין בית לבית יגיע עד התפר, אין הכוונה שלא יתן ביניהם דבק כלל, שאם לא יודבקו כלל מצוי לפעמים שנתקלקל הריבוע בהמשך הזמן, ועל כן אפשר שטוב יותר שידבק מעט בין בית לבית בשיפולי הבית אצל התיתורא, או ידבק אפילו באמצע הבתים אך ידבק רק מעט העורות שבין בית לבית.

²⁶ שו"ע ונו"כ שם א

²⁷ אולם זה לא ילפינן מהלימודים הנזכרים בגמ' כאן אלא כמש"כ הרא"ש שם וז"ל "גרסי' במכילתא והיו לאות על ירך בד' מקומות מזכיר פרשת תפילין קדש והיה כי יביאך שמע והיה אם שמוע מכאן אמרו מצות תפילין ד' פרשיות של יד הן כרך אחד. ושל ראש הן ד' טוטפות. קדש והיה כי יבאך שמע והיה אם שמוע כותבן כסדרן ואם כתבן שלא כסדרן הרי אלו יגזו"

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וטבטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

הַאֲרֵץ וְצָרִיךְ לְכַתְּבֵם בְּסֵדֶר הַזֶּה, לְכַתּוֹב תְּחִלָּה הַקּוֹדֶמֶת בַּתּוֹרָה, וְאִם שִׁנְיָה, פְּסוּל²⁸.
וּלְכַתְּחִלָּה יִכְתּוֹב שֶׁל יָד קוֹדֵם שֶׁל רֹאשׁ.

ה. הסומא באחת מעיניו פטור מן הראיה שנאמר יראה יראה כדרך שבא לראות כך בא ליראות

כבר התבאר במסכת חגיגה דף ב. שנאמר²⁹ (דברים לא פסוק יא) בָּבֹא כָּל
יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת³⁰, כשם שהן באין להראות לפני ה' כך הם באים לראות הדר
קדשו ובית שכינתו, להוציא סומא שאינו רואה, אפילו נסמית עינו אחת
שהרי אין ראייתו שלימה.

ו. לא תנשף גדי דרך בישול אסרה תורה

כתוב בתורה לא תִּבְשֹׁל גְּדִי בְּחֵלֶב אֱמוֹ ג' פעמים³¹ (שמות כג פסוק יט), שם
לד פסוק כו. דברים יד פסוק כא) אחד לאיסור בישול, ואחד לאיסור אכילה,
ואחד לאיסור הנאה. והוציא אכילה בלשון בישול, לומר שאינו אסור מן
התורה אלא שעירבם דרך בישול, אבל לא ע"י כבוש ומליחה³² שאינו דרך
בישול, שאינו אלא מדרבנן, ומדרבנן אסור בכל ענין שהתערבו או נתנו
טעם זה בזה, וכל בשר בחלב שאינו אסור מן התורה, מותר בהנאה³³.

²⁸ היינו התפילין שנעשו מאותן הפרשיות אבל הפרשיות עצמן לא נפסלו כגון אם התחיל לכתוב מפרשת
והיה כי יביאך ויכל לצרף לזה פרשת קדש מתפילין אחרים אם יודע בודאי שנכתב קודם אלו דאל"ה ספק
תורה לחומרא וה"ה אם בעת הכתיבה היה כסדרן רק אח"כ נפסל פרשה אחת המוקדמת נתבטל ממילא כל
הפרשיות שאחריה ולענין צירוף מפרשיות אחרים ג"כ הדין כנ"ל. מ"ב שם ד

²⁹ רמב"ם שם פרק ב הלכה א

³⁰ קצת קשה למה כתב פסוק דבבוא כל ישראל לראות ולא כתב פסוק הנזכר בגמ' מיראה יראה שהוא מקרא
ומסורת לחם משנה שם.

³¹ שו"ע ונו"כ יו"ד פו א

³² ש"ך שם ס"ק א

³³ וכתב בהגהת או"ה שבסוף הספר (כלל ל' סי' ד') דהתיכה שנכבשה בחלב אסור לבשלה דעך כאן הוי איסור
כבוש מדרבנן ועתה עובר על איסור בישול דאורייתא עכ"ל משמע דאם נתבשלה בחלב מותר לחזור ולבשלה
וע' בפמ"ג במשכבות זהב (סי' ק"ה ס"ב). חי' רע"א שם א

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת סנהדרין

וכן אם עלה בשר וחלב יחדיו הרי זה כבישול³⁴, ובטיגון י"א³⁵ שהרי הוא כבישול וי"א שאינו כבישול ויש להחמיר. ובהפסד מרובה יש לעדד להתיר מיני טיגון בהנאה.

³⁴ וז"ל הפר"ח שם ס"ק ב וצלי בכלל בישול, דכתיב בפרשת ראה נבי פסח (דברים מז, ז) ובשלת ואכלת, וכן ויבשלו את הפסח בדברי הימים (ב לה, יג). ואף בלשון ברייתא נמצא כך, דקתני הלב קורעו לאחר בישולו ומותר כדאיתא בפרק כל הבשר (חולין קט, ב) ובריש פרק כיצד צולין (פסחים עד, ב), והיינו לאחר צלייתו. וליישוב מש"כ רש"י (שם ד, ב ד"ה דרך בישול) אבל חלב אינו בישול אלא טיגון. (עיינן כנפי יונב שייב בדרך אחרת) ומשמע דכל שכן צלי אש שאינו נכלל תחת בישול, יש לדחות דהכי קאמר דאי אמרת בשלמא דהוי חלב שהוא צלול היינו דנקט קרא לא תבשל משום דעיקר בישול דכתיב בקרא הכי משתמע אף על פי שגם צלי נכלל במלת בישול, אלא אי אמרת דחלב דקרא היינו תרבא לא הוה ליה למינקט לישנא דבישול דמפי משתמע מיניה חלב צלול מתרבא, אבל אין הכי נמי דטיגון וצלי נכללין תחת בישול, ועיינן פמ"ג משב"ז שם א שכן הלכה. ועיינן פלתי שם ב "איברא אני אומר להיפך, הא תנא דברייתא (שם) מייתי ליה לראיה דיש אם למקרא, מדלא אמרינן בחלב בצירי, וקאמר הגמרא דהך תנא דס"ל יש אם למסורת, ס"ל דרך בישול אסרה תורה. ולפ"ז הך תנא דברייתא דמביא ראיה לאם למקרא מהך, ש"מ דלא ס"ל להך דהיה (ד) דרך בישול אסרה התורה, וס"ל אפילו דרך טיגון בכלל בישול, ובהא נחלקו הנך תנאי. וא"כ אנן דקיי"ל (דיש) אם למקרא, אמרינן כפשטא דברייתא דאף דרך טיגון בכלל בישול, ולא אמרינן חלב (בצירי) דאם למקרא. וכמעט נהפך הוא, דיש ראיה משם דטיגון, וה"ה צלי, בכלל בישול"

אולם עיינן חו"ד שם וז"ל ואם צלי אסור מן התורה בבשר וחלב, דעת רש"י (ד"ה דרך בישול) ותוספות (ד"ה דרך) [סנהדרין דף ד' (ע"ב) דהיא רק מדרבנן, וכן הוא דעת הר"ן (חולין מג, א ד"ה תנן). ... ועיינן פסחים דף (מ') (מא ע"א) גבי בשל מבושל במים (שמות יב, ט), בר"א מזרחי (שמות שם) שתירץ על קושיא דלמה לי קרא דבמים וקרא דמבושל, ותירץ דלשון תורה של בשול משמע אפילו צלייה. ומכל מקום נראה דצלי אינו אסור בבשר בחלב, כיון דמסוגיא דסנהדרין מפורש כן בהדיא.

³⁵ וז"ל הפמ"ג שם וע"י טיגון אף דהפרי חדש שם החליט דהוה מן התורה הנה המנחת יעקב בכלל פ"ה בסולת למנחה צידד להקל ... מכל הלין יש לעדד בהפסד מרובה להתיר מיני טיגון בהנאה ונאמר דלא הוה דבר תורה

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

